

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul șef al Procuraturii de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Cebotaru Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.12.2017 – 10.05.2018 (prima instanță);
2. 20.06.2018 – 25.04.2019 (instanța de apel);
3. 10.07.2019 – 19.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat /sediul central/ din 10 mai 2018:

Cebotaru Dumitru învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, a fost achitat, întrucât fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cebotaru Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a respins ca fiind neîntemeiat demersul procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 20 794 lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă a reprezentantului părții vătămate minore, s-a încasat în contul părții vătămate minore din contul inculpatului prejudiciul moral în sumă de 80 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cebotaru Dumitru la data de 18 septembrie 2017, în jurul orei 17.00, aflându-se în domiciliul situat pe XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, pentru satisfacerea poftei

sexuale, aplicând violența psihică și fizică sub formă de aplicarea loviturii cu palmă pe obraz, față de fiica sa minoră XXXXX, cu privarea ultimei de posibilitate de a opune rezistență și cauzându-i leziuni corporale sub formă de hemoragii în zona zigomatică din dreapta cu inflamarea țesuturilor moi, în regiunea gambei stângi, la intrare în vagin - echimoze în regiunea perineului drept, care constituie leziuni corporale neesențiale, a culcat-o pe minora XXXXX pe pat, unde contrar voinței și dorinței ultimei, continuând forțat s-o țină și privînd-o de posibilitate de a opune rezistență, a întreținut cu minora XXXXX, prin constrîngere raport sexual în formă normală.

Astfel, Cebotaru Dumitru a comis infracțiunea prevăzută art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrîngere fizică și psihică a persoanei, săvârșit asupra unui membru de familie și în privința unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

2.1 Tot odată, de către urmărirea penală Cebotaru Dumitru se învinuiește de faptul că, în perioada de timp din anul 2013 până la 18 septembrie 2017 (timpul precis nestabilit), fiind în stare de ebrietate, aflându-se în casa sa de locuit amplasată XXXXX, știind cu certitudine despre vârsta fragedă a fiicei sale, XXXXX, și profitând de aceasta, a comis în privința ei acțiuni perverse sub formă de atingeri indecente, cât și alte acțiuni cu caracter sexual.

Aceste acțiuni ale inculpatului Cebotaru Dumitru de către organul de urmărire penală au fost încadrate conform prevederilor art. 175 Cod penal - acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Bolgar N, solicitând casarea sentinței în partea achitării inculpatului Cebotaru Dumitru, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal cât și în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 20 794 lei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care:

- a recunoaște inculpatul Cebotaru Dumitru vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) și art. 175 Cod penal, cu stabilirea pedepsei:

- pe art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal - 17 ani privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- pe art. 175 Cod penal, - 05 ani și 6 luni privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor penale, definitiv ai stabili pedeapsa penală sub formă de 21 ani privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A încasa din contul inculpatului cheltuielile de judecată în mărime de 20 794 lei, invocând că, prima instanță incorect a constatat lipsa în acțiunile inculpatului, a

elementelor infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, deoarece au fost acumulate probe necesare ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, vina inculpatului este dovedită prin: procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore din 09 octombrie 2017 care a fost audiată în condițiile art. 110' Cod de procedură penală.

A menționat că, potrivit declarațiilor părții vătămate, care au fost acceptate de prima instanță și puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului în temeiul art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, aceasta a declarat că a fost violată de tatăl său în decurs de doi sau trei ani, însă prima oară a avut loc când era în clasa a doua sau a treia, aceste circumstanțe fiind relatate și prietenei XXXXX. Declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile martorilor Cebotaru Doina și XXXXX.

Procurorul în apel menționează că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.190D din 28 septembrie 2017, leziunile corporale a minorei XXXXX au fost calificate ca acțiuni perverse comise în privința persoanei care nu a atins vârsta de 16 ani.

Apelantul consideră că inculpatul Cebotaru D. urmează a fi recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal cu stabilirea pedepsei corespunzătoare.

A mai menționat că prima instanță eronat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 20 794 lei pentru expertizele efectuate în prezenta cauză penală, deoarece potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată se încasează din contul inculpatului.

3.2 Avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Cebotaru Dumitru să fie achitat pe motivul lipsei faptelor infracționale prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b); art. 175 Cod penal, casarea încheierii primei instanțe, privind respingerea demersului cu privire la solicitarea efectuării expertizei judiciare-psihologice, invocând că, prima instanță a încălcat prevederile art. 338 alin. (2) (3) Cod de procedură penală, și anume, la data de 10 mai 2018 a fost pronunțată și înmănată dispozitivul sentinței, iar la data de 18 mai 2018 remisă poștal sentința motivată fără a fi pronunțată în ședință de judecată.

A considerat că, analizarea probelor de prima instanță (f.d. 16-18) demonstrează lipsa faptei infracționale prevăzute de art. 175 Cod penal, în acțiunile lui Cebotaru Dumitru.

Martorii acuzării audiați nemijlocit au comunicat că nu pot exista asemenea acțiuni și să rămână nevăzute în așa o perioadă îndelungată de timp din 2013 până la 18 septembrie 2017. Alte probe obiective nu au fost prezentate.

În asemenea circumstanțe, Cebotaru Dumitru necesită fi achitat pe motivul prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Potrivit sentinței, prima instanță a înserat concluzii contradictorii fiind apreciate unele și aceleași probe în mod diferit, oferind prioritate probelor părții acuzării, apelantul consideră că procurorul nu a prezentat nici o probă obiectivă și dobândită independent.

Apelantul a mai susținut că, partea acuzării nu a prezentat nici o probă veridică ce ar demonstra că inculpatul a comis fapta prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal. Probele ce au stat la baza învinuirii au fost combătute în ședința de judecată: proces-verbal de audiere a martorului minor Drangoz Elena și a martorului Eșanu Anna.

A considerat că, nu a fost restabilită factologic ziua de 18 septembrie 2017, ca urmare nu este cunoscut faptul cu ce a fost ocupată partea vătămată minoră la data de 18 septembrie 2017, de nenumărate ori a atras atenția organului de urmărire penală despre necesitatea petrecerii expertizei psihologice - psihiatrice atât în privința părții vătămate cât și în privința inculpatului, partea acuzării se bazează doar pe declarațiile părții vătămate XXXXX din 09 octombrie 2017, declarațiile părții vătămate sunt necorespunzătoare realității dat fiind faptul că, nu există informație precum că aceasta a fost violată de la 8 ani în decurs de 3 ani, precum și lipsa informației circumstanțelor producerii violului, în momentul reținerii, inculpatul a fost în stare de ebrietate avansată, fiind în imposibilitatea de a se deplasa singur, comportamentul părții vătămate care nu a fugit după primul raport sexual contra voinței sale.

Raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate nr. 190 din 19 septembrie 2017 direct respinge versiunea părții vătămate despre data, termenul și modalitatea efectuării violului deoarece este indicat lipsa spermei în vaginul părții vătămate.

Apelantul a considerat că, declarațiile martorului minor XXXXX, relevate în sentință sunt incorecte, deoarece martorul în ședința de judecată a refuzat versiunea organului de urmărire penală privind violarea părții vătămate. Martorul Cuznețova Valentina, care este diriginta părții vătămate a comunicat că ultima iubește să inventeze și niciodată nu a auzit despre faptul că a fost constrânsă și nu a observat acest fapt, martorul Eșanu Anna, bunica părții vătămate, a declarat lipsa constrângerii asupra părții vătămate, iar martorul Cozma Liliana în ședința de judecată nu a fost audiată care probabil putea să descrie circumstanțele comportamentului părții vătămate imediat după cele întâmplate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 332 din 19 octombrie 2017, se concluzionează că, pe hainele inculpatului ridicate au fost identificate urme individuale a părții vătămate pe obiectele ridicate, de la domiciliu a fost depistată sperma acestuia.

A considerat că actul privind starea psihologică a copilului XXXXX nu constituie probă veridică, deoarece a fost dobândită cu încălcarea normelor Codului de procedură penală, examinarea a fost dispusă și efectuată incorect, nu este indicată

calificarea specialistului și părțile au fost lipsite de posibilitatea formării probei în cauză, circumstanțe ce impun necesitatea numirii expertizei psihologice judiciare în privința părții vătămate minore XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2019, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului, casată parțial sentința în partea învinuirii pe art. 175 Cod penal, cu pronunțarea în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

S-a achitat **Cebotaru Dumitru** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, analizând probele, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei, astfel, privind învinuirea lui Cebotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, Colegiul judiciar consideră neîntemeiate argumentele din apelul declarat de apărătorul inculpatului.

Instanța de apel, a apreciat critic și ca neveridice declarațiile inculpatului Cebotaru Dumitru precum că, nu a comis infracțiunea imputată, raportul sexual prin constrângere cu minora, de vârstă fragedă, XXXXX, născută la X (la data comiterii infracțiunii nu a avea 13 ani) fiica s-a, respectiv asupra membrului de familie.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului privind respingerea declarațiilor părții vătămate în calitate de probă, or depozițiile victimei au fost administrate în corespundere cu normele procedurale (conform prevederilor art. 110¹ Cod de procedură penală), și sunt confirmate în coroborare cu alte probe pertinente, utile și concludente.

În argumentarea apelului, avocatul a pus la îndoială declarațiile părții vătămate minore XXXXX ca fiind unele declarative, însă instanța de apel a constatat că XXXXX a depus declarații ce corespund adevărului, fiind consecutive pe parcursul urmăririi penale.

Analizând declarațiile părții vătămate minore XXXXX care a fost audiată în condițiile speciale în ordinea prevăzută de art. 110¹ Cod de procedură penală, care a declarat că la data de 18 septembrie 2017, Cebotaru Dumitru fiind în stare de ebrietate, a întreținut cu aceasta raport sexual prin constrângere, cu aplicarea violenței fizice și psihice.

Declarațiile părții vătămate minore sunt confirmate prin declarațiile

reprezentantului legal al acesteia, Cebotaru Doina, care a comunicat că, fiind la lucru a fost contactată telefonic de la vecina Lilia, de fiica sa care plângea și i-a comunicat să vină acasă. Ulterior, vecina Lilia i-a explicat că XXXXX a fost constrânsă la raport sexual de inculpatul Cebotaru Dumitru .

Instanța de apel a mai concluzionat că, declarațiile părții vătămate în partea acțiunilor comise de inculpat la data de 18.09.2017 sunt veridice și pot fi apreciate ca probe admisibile. Astfel, potrivit raportului de evaluare psihologică a copilului XXXXX la momentul examinării acesteia se desemnează consecințe ale traumei psihologice. Abuzul sexual, prin care a trecut XXXXX a determinat apariția unui înalt nivel de anxietate, sensibilitate emoțională sporită, sentiment de vinovăție, flash-back-uri - amintiri neplăcute despre evenimentele traumatizante însoțite de mecanisme de apărare demonstrative, neîncredere în oameni, sentiment de insecuritate, frică și rușine. Tabloul clinic psihologic, denotă capacitatea funcțională a proceselor de percepere, analiză, sineză, memorare și reproducere adecvată a circumstanțelor importante pentru cazul cercetat. Ținând cont de particularitățile psihologice individuale, starea psihică și conținutul situației analizate, copilul XXXXX înțelegea caracterul acțiunilor exercitate asupra ei.

Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul apelantului, precum că raportul de evaluare psihologică a victimei (vol. I, f.d. 131-132) nu poate fi admis în calitate de probă, or acest raport nu contravine prevederilor art. 94, 95 Cod de procedură penală, și este îndreptat doar spre evaluarea stării psihologice a copilului.

Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate minore XXXXX sunt confirmate și prin raportul de expertiză judiciară nr.190/D din 28 septembrie 2017 (f.d.87-89,vol.I) în concluzia căruia sunt invocate următoarele : la minora XXXXX au fost depistate hemoragii în zona zigomatică din dreapta cu umflarea țesuturilor moi, în regiunea gambei stingi, la intrare în vagin; echimoze regiunea perineului drept, fiind cauzate prin acțiune a obiectului contondent dur, apărute în perioada și circumstanțele descrise, care constituie în complex cât și separat leziuni corporale neînsemnate.

La XXXXX se constată, deflorarea proaspătă a himenului cu cifra 6 al cadranului ceasului, existând echimoze, inflamația, rupturi, cauzate prin acțiunea unui corp contondent, posibil prin introducerea organului genital masculin viril în vagin, posibil, în termen și circumstanțele indicate.

Cît și prin raportul de expertiză judiciară nr. 332 din 19 octombrie 2017 (f.d. 108-111,vol.I) în concluzia căruia se atestă că, în fragmente de petele examinate de pe pantaloni, chiloți ridicați de la Cebotaru Dumitru și de pe rochia ridicată de la pătimită XXXXX s-au depistat spermatozoizi. În preparatele citologice pregătite din petele sus-menționate celule a epiteliului vaginal nu au fost depistate, însă rezultatul negativ al expertizei citologice precum nu exclude posibilitatea prezenței inițiale în materialul investigat a celulelor epiteliului vaginal, care se pot deteriora sub acțiunea

diferitor factori ai medicului. Conform rezultatelor obținute, sperma depistată a provenit de la bărbat, în secrețiile căruia se conțin acești antigeni, secretor, ce nu exclude provenirea ei, în cazul dat, de la Cebotaru Dumitru. Pe cât antigenii „A” și ”H” sunt caracteristici și însăși pătimitei XXXXX nu se exclude provenirea lor și din conținutul ei vaginal.

Martorul XXXXX a comunicat că, fiind la XXXXX acasă, tatăl acesteia Cebotaru Dumitru a venit în stare de ebrietate și a certat-o pe XXXXX, ultima comunicându- i că v-a rămâne acasă și tata i-a interzis să meargă undeva.

Nu a fost reținut ca plauzibil, de instanța de apel, argumentul avocatului precum că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe veridice ce ar confirma vinovăția inculpatului Cebotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiind combătute prin declarațiile martorului X și a martorului Esanu Anna.

Martorul XXXXX a confirmat că, Cebotaru Dumitru a venit acasă în stare de ebrietate și nu i-a permis XXXXX să meargă după copil la grădiniță. Iar martorul Eșanu Anna nu a văzut ca Cebotaru Dumitru să o constrângă la raport sexual pe XXXXX, deoarece dormea și ulterior a plecat la vecină.

Privind învinuirea lui Cebotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, instanța de apel a notat că, Cebotaru Dumitru este învinuit de faptul că, în perioada de timp din anul 2013 pînă la 18 septembrie 2017, fiind în stare de ebrietate, aflîndu-se în casa sa de locuit amplasată pe XXXXX, știind cu certitudine despre vârsta fiicei sale minore, XXXXX născută la X și profitând de aceasta, a comis în privința ei acțiuni perverse sub formă de atingeri indecente cît și alte acțiuni cu caracter sexual.

Astfel, acțiunile inculpatului Cebotaru Dumitru de către urmărirea penală au fost încadrate conform prevederilor art. 175 Cod penal - acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în atingeri indecente, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

Analizând probele administrate de către prima instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu -din punct de vedere al coroborării lor cît și argumentele apelurilor declarate, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Cebotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal nu și-a găsit confirmare, indicând că, prima instanță eronat a constatat că fapta imputată inculpatului Cebotaru Dumitru, nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece probele nominalizate nu demonstrează existența faptei infracțiunii imputate.

A mai indicat că, sunt eronate argumentele procurorului invocate în cererea de apel precum că, potrivit declarației părții vătămate XXXXX care a declarat că Cebotaru Dumitru în decurs de trei sau patru ani întreținea acțiuni cu caracter sexual

în privința sa, or, declarațiile părții vătămate în această parte nu au fost demonstrate cu nici o probă, mai mult, declarațiile părții vătămate XXXXX sunt combătute prin raportul de expertiză medico-legală nr. 190D din 28 septembrie 2017, în concluzia căruia se constată că himenul XXXXX este deflorat proaspăt, în concluzie XXXXX nu a întreținut raporturi sexuale prin constrângere, cum declară ultima în decurs de trei - patru ani în urmă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță just a concluzionat faptul că, intenția și acțiunile inculpatului au fost îndreptate nu la comiterea acțiunilor perverse în privința părții vătămate minore, dar la comiterea raportului sexual prin constrângere fizică și psihică, acțiuni care nu au fost imputate inculpatului de urmărirea penală, nici la înaintarea învinuirii în sensul agravării acesteia la prima instanță (vol. II, f.d. 58).

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, este dovedită prin: procesul-verbal de audiere a părții vătămate minore XXXXX din 09 octombrie 2017, care a fost audiată în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală (f.d.80-81 v.I), XXXXX a declarat că acțiuni sexuale continua în decursul ultimilor 3 -4 ani, prima data a avut loc când aceasta era în clasa a 2-a sau a 3-a;

- potrivit declarațiilor părții vătămate, care au fost acceptate de instanțele de judecată și puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatului în temeiul art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, aceasta a declarat că a fost violată de tatăl său în decurs de doi sau trei ani, însă prima oară a avut loc când era în clasa a doua sau a treia, aceste circumstanțe fiind relatate și prietenei XXXXX, declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile martorilor Cebotaru Doina și XXXXX;

- XXXXX, fiind audiată în ședința de judecată a primei instanțe a declarat (f.d.4-6, vol.II), că mai întâi medicii au spus că nu este prima oară, iar la poliție fiica a comunicat ca în jur de 3 sau 4 ani în urmă, când martora era în reanimare, tata mereu venea la ea și îi propunea să se culce, o atingea pe XXXXX, odată în 2-3 luni întrețineau raport sexual contra voinței fiicei. XXXXX a comunicat că nu povestea, deoarece se temea de tatăl care o amenința că în caz de v-a povesti o v-a omorî și pe XXXXX și pe mama lor. Fiica se temea că tatăl v-a aplica violență fizică și asupra mamei sale;

- instanța de apel nu s-a expus motivat de ce declarațiile părții vătămate, care a declarat ca Cebotaru Dumitru în decurs de trei sau patru ani întrețineau acțiuni cu caracter sexual în privința sa, care sunt confirmate prin raportul de evaluare

psihologică și declarațiile martorilor Cebotaru Doina și XXXXX, nu sunt destule pentru recunoașterea vinovăției lui Cebotaru Dumitru pe art. 175 Cod penal, or, potrivit expertizei medico-legale s-a constatat că himenul XXXXX este deflorat prospăt, înseamnă că acțiuni sexuale pînă la 18 septembrie 2017 au avut loc în formă de simulare a raportului sexual fără penetrare;

- soluția instanței de apel privind individualizarea pedepsei pe art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, este ilegală, nemotivată și neîntemeiată, or, trebuie de luat în considerație că infracțiunea incriminată lui Cebotaru Dumitru se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal, anterior judecat pentru viol prin sentința Judecătoreiei Leova din 12.11.2001 pe art. 102 alin. (3) Cod penal (redacția anului 1961) la 5 ani închisoare, prezența circumstanțelor agravante - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, relații complicate și tensionate între Cebotaru Dumitru și XXXXX, prin aplicarea constrîngerii păsihice și fizice;

- în dispozitivele sentinței primei instanțe și a deciziei Curții de Apel Cahul, lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, așa cum se cere potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) p. 14) și art. 397 p. 5) Cod de procedură penală, în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, ori cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului, simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu este o soluție procesuală, deplină și legală;

- există practica CtEDO care stabilește că persoana condamnată este obligată să achite cheltuielile judicare, cu referire la cauza Croissant c. Germaniei, 25.09.1992, №13611/88. §33-37;

- instanța de apel, în speță noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuielile judiciare în sumă de 20 794 lei.

5.2 Avocatul Cîlcic V. împreună cu inculpatul, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței în partea recunoașterii inculpatului Cebotaru Dumitru vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l achita pe inculpat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate, respingerea acțiunii civile a reprezentantului părții vătămate minore, cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului, invocând:

- din conținutul deciziei instanței de apel se constată că, instanța de apel a respins toate argumentele expuse în apel de către procuror, astfel rămâne de neînteles dispozitivul deciziei instanței de apel prin care a admis apelul procurorului;

- instanța de apel a motivat superficial decizia, fără a da răspuns la toate argumentele expuse în apel, și anume:

„Considerăm că la urmărirea penală au fost admise omisiuni, despre care partea

apărării a atras atenția, urma a fi efectuate un șir de acțiuni și anume:

- dispunerea efectuării în comisie a unei expertize complexe psihologică – psihiatrică atât în privința inculpatului cât și a părții vătămate;
- printuri de pe internet, or, inculpatul a indicat că partea vătămată vizita situri cu conținut pornografic; în cadrul ședinței, având în vedere expirarea timpului, această solicitare a fost înlocuită cu o solicitare de a inspecta laptopul părții vătămate, solicitare care a fost respinsă;
- despre divergențele din rezultatele expertizei biologice;
- necesitatea de a supune testului poligraf atât inculpatul cât și partea vătămată;
- despre divergențele dintre declarațiile părții vătămate privind violurile din ultimii 3 ani cu probele din dosar;
- realizarea confruntărilor dintre acuzat și soția sa(referitor la dispariția banilor de la inculpat în ziua respectivă), furtul dat nu este investigat până în prezent, însă acest furt a banilor de la inculpat poate fi motivul înscenării infracțiunii de viol de partea vătămată;
- cu privire la clarificarea istoriei nașterii victimei și a relațiilor actuale din familie;
- raportul de expertiză medico-legală a părții vătămate nr.190 din 19 septembrie 2017 direct respinge versiunea părții vătămate despre data, termenul și modalitatea efectuării violului deoarece este indicat lipsa spermei în vaginul părții vătămate;
- declarațiile martorului minor XXXXX, relevate în sentință sunt incorecte, deoarece martorul în ședința de judecată a refuzat versiunea organului de urmărire penală privind violarea părții vătămate;
- martorul Cuznețova Valentina, care este diriginta părții vătămate a comunicat că ultima iubește să inventeze și niciodată nu a auzit despre faptul că a fost constrânsă și nu a observat acest fapt;
- martorul Eșanu Anna, bunica părții vătămate, a declarat lipsa constrângerii asupra părții vătămate;
- martorul Cozma Liliana în ședința de judecată nu a fost audiată care probabil putea să descrie circumstanțele comportamentului părții vătămate imediat după cele întâmplate;
- actul privind starea psihologică a copilului XXXXX nu constituie probă veridică, deoarece a fost dobândită cu încălcarea normelor Codului de procedură penală, examinarea a fost dispusă și efectuată incorect, nu este indicată calificarea specialistului și părțile au fost lipsite de posibilitatea formării probei în cauză, circumstanțe ce impun necesitatea numirii expertizei psihologice judiciare în privința părții vătămate minore XXXXX;
- în timpul ședințelor de judecată de mai multe ori a fost respins demersul

- apărării privind dispunerea și efectuarea în privința părții vătămate minore a unei expertize psihologice;
- circumstanțele incidentului și probele din dosar indică direct o înscenare;
 - în decizia instanței de apel (ca și prima instanță în sentință), a efectuat o analiză contradictorie a probelor, făcând o apreciere contradictorie aceluiași probe, acordând prioritate versiunii acuzației (foia deciziei 16-18) după care, ulterior (foaia deciziei 19-20), respingând aceleași probe ca false;
 - instanța de apel, acordând prioritate declarațiilor victimei minore, a făcut o greșeală de fapt, confirmând fără a înlătura îndoielile obiective cu privire la veridicitatea acestor declarații, exprimate în următoarele:
 - presupunerea că inculpatul nu este tatăl biologic, din această cauză este mai sever cu ea;
 - întrebări la mama ei referitor la concepția și nașterea ei;
 - tatăl este anterior condamnat pentru infracțiune de viol;
 - tulburări sociale și domestice; la cercetarea la fața locului s-a depistat a fi dezordine;
 - vârsta de trecere;
 - accesul de către părinți la informații nelimitate pe Internet;
 - vizualizarea paginilor web cu conținut pornografic;
 - declarații superficiale despre presupusele acțiuni cu caracter sexual;
 - informații neveridice referitor la actul sexual săvârșit;
 - comportamentul părții vătămate care nu a fugit după primul act sexual; lipsa urmelor biologice în corpul victimei;
 - la audierea părții vătămate, ultima știa terminologiile „семязвержение, эрекция и т.д.”;
 - după o săptămână de la incident, partea vătămată împreună cu mama ei și restul copiilor s-au mutat la tatăl biologic;
 - rochia pe care au fost depistați urme biologice ale inculpatului nu a fost ridicată de la victimă ci în timpul cercetării locului infracțiunii, indică că nu este o rochie ci este o fustă a unei femei mature;
 - instanța de apel, a dispus efectuarea expertizei psihologice a părții vătămate, după care, inculpatul neavând posibilitate să achite expertiza din motiv că se afla în penitenciar, a anulat propria încheiere prin care s-a dispus efectuarea expertizei psihologice a părții vătămate;
 - nu sunt de acord cu concluzia instanței de apel precum că prima instanță nu a încălcat prevederile art. 338 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, când a înmănat doar dispozitivul sentinței, ulterior nu a mai stabilit ședințe, iar sentința integrală(motivată) recepționând-o prin poștă;
 - după emiterea sentinței, au intrat în posesia unor fotografii prin care se demonstrează că partea vătămată a avut contacte sexuale atât până la incident cât și

după, mai mult, sunt convorbiri și fotografiile cu conținut sexual care au fost realizate de partea vătămată din centrul de reabilitare;

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Ioniță Diana în numele părții vătămate minore, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat de către avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului și susține recursul procurorului, a solicitat declararea recursului declarat de către avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că recursul declarat de către avocatul Cîlcic V. în numele inculpatului nu este temeinic factologic și juridic, sunt înserate fragmente de falsuri cu intenția de consolidare a poziției apărării din considerentele că, declarațiile părții vătămate sunt reconfirmate de alte probe, este aberantă și lipsită de suport factologic declarația inculpatului precum că, partea vătămată se răzbună pe el din motiv că nu-i permitea să fie mai liberă, inculpatul insista la implicarea ei în ajutorul pe lângă casă și ridicarea reușitei la învățătură, iar partea vătămată urmărește scopul să rămână cu altcineva în munca lui, sunt incertitudini în declarațiile inculpatului.

În susținerea recursului declarat de procuror, a indicat că, declarațiile părții vătămate sunt probate prin declarațiile martorilor și probele din dosar, cu regret declarațiile părții vătămate minore precum că, inculpatul o atingea indecent, o pipăia, mai mult, își exprima nemulțumirea de ce aceasta ar accepta rapoarte sexuale cu alte persoane, iar cu el nu, tot atunci întrebând-o dacă minora nu este de acord la sex oral, au rămas fără apreciere corespunzătoare, fiind desconsiderate.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, iar recursul declarat de către avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru, criticând condamnarea în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurenții contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că

”instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței” în partea ce ține de condamnarea lui Cebotaru Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată sub aspectul confirmării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Cebotaru Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal lărgit de asemenea constată, că recurenții, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal lărgit consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că vinovăția inculpatului Cebotaru Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal este confirmată prin probe pertinente și

concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii menționate.

Cu referire la alegațiile recurenților precum că „ *instanța de apel nu a înlăturat divergențele dintre declarațiile părții vătămate privind violurile din ultimii 3 ani cu probele din dosar*”, instanța de recurs ordinar le consideră nefondate, specificând faptul că instanța de apel nici nu trebuia să înlătore aceste divergențe or, inculpatul Cebotaru Dumitru este învinuit că anume la „*la data de 18 septembrie 2017, în jurul orei 17.00, aflându-se în domiciliul situat pe X, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, pentru satisfacerea poftelor sexuale, aplicând violența psihică și fizică sub formă de aplicarea loviturii cu palma pe obraz, față de fiica sa minoră XXXXX, cu privarea ultimei de posibilitate de a opune rezistență și cauzându-i leziuni corporale sub formă de hemoragii în zona zigomatică din dreapta cu inflamarea țesuturilor moi, în regiunea gambei stânga, la intrare în vagin - echimoze în regiunea perineului drept, care constituie leziuni corporale neesențiale, a culcat-o pe minora XXXXX pe pat, unde contrar voinței și dorinței ultimei, continuând forțat s-o țină și privînd-o de posibilitate de a opune rezistență, a întreținut cu minora XXXXX, prin constrîngere raport sexual în formă normală*”, învinuirea având un caracter clar și existând o dată concretă cu privire la comiterea infracțiunii.

Totodată este neîntemeiat și argumentul recurenților precum că „ *instanța de apel acordând prioritate declarațiilor părții vătămate minore, a făcut o greșeală de fapt, confirmând fără a înlătura îndoielile obiective cu privire la veridicitatea acestor declarații*” or, recunoscându-l culpabil pe inculpatul Cebotaru Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, atât instanța de fond cât și cea de apel a pus la baza condamnării acestuia nu doar declarațiile părții-vătămate minore XXXXX ci și alte probe precum: declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore - Cebotaru Doina(f.d 4-6, vol. II), a martorului XXXXX (f.d 15-17, vol. II), a martorului Eșanu Ana (f. d 32-34, Vol.II), a martorului Cozma Liliana (f.d. 74, Vol. I), concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 190D din 28.09.2017 (f.d. 87-89, vol. I), concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 332 din 19.10.2017 (f.d. 108-111, Vol. I), raportul de evaluare psihologică a părții-vătămate minore (f.d. 131-133, Vol. I), concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 363 din 14 decembrie 2017 (f.d. 118-124, vol.I).

Colegiul penal lărgit subliniază faptul că toate aceste probe enumerate mai sus care sunt pertinente, concludente, utile și care coroborează între ele, au demonstrat indubitabil că inculpatul Cebotaru Dumitru a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar toate argumentele invocate în recursul ordinar declarat nu reprezintă alt ceva decât tactica de apărare a recurenților care are ca scop evitarea răspunderii penale de către inculpat pentru infracțiunea comisă.

Totodată instanța de recurs respinge argumentul recurenților precum că „ în timpul ședințelor de judecată de mai multe ori a fost respins demersul apărării privind dispunerea și efectuarea în privința părții vătămate minore a unei expertize psihologice” or, la materialele cauzei a fost prezentat un raport de evaluare psihologică a copilului XXXXX (f.d. 131-133, vol.I) veridicitatea căruia nu poate fi pusă la îndoială, iar la demersul părții apărării de către instanța de apel s-a dispus efectuarea expertizei judiciare-psihologice la 29.11.2018 (f.d. 161-163, Vol.III) și la 13.12.2018 (f.d. 190-194, vol.III), dar din cauza neachitării costului expertizei de către partea apărării, acesta a rămas fără executare (f.d. 205, Vol.III). Instanța de recurs mai remarcă faptul că la examinarea cauzelor în care sunt implicați minori, urmează să se țină cont de drepturile acestora și să fie evitate la maximul supunerea minorilor la revictimizarea lor.

Referitor la argumentul recurenților precum că „ martorul Cuznețova Valentina care este diriginta părții vătămate a comunicat că ultima iubește să inventeze și nici o dată nu a auzit despre faptul că a fost constrânsă și nu a observat acest fapt”, aceste declarații fiind rupte din context, or martorul a declarat că partea vătămată minoră XXXXX este „inventivă și scrie foarte bine compuneri” (f.d. 18, Vol. II) iar declarațiile acesteia nu probează în nici un fel faptul dacă a avut sau nu loc actul de viol, acestea având mai mult ca tentă de a caracteriza partea vătămată minoră, care tot din declarațiile martorului la care a făcut referire apărarea se caracterizează foarte bine.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze faptul că toate argumentele invocate de către apărare în recursul ordinar referitor la condamnarea inculpatului Cebotaru Dumitru în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal au fost examinate și dezbătute minuțios atât în instanța de fond cât și cea de apel, astfel nu există careva temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel în partea condamnării ultimului în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, având în vedere cele menționate, Colegiul penal lărgit atestă că se impune soluția prevăzută de art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, de respingere ca inadmisibil a recursului declarat de către avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, care critică achitarea inculpatului pe art. 175 Cod penal.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod de procedură penală, și sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția în partea achitării inculpatului de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a

fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 245-267, vol. III), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele esențiale și a omis să se expună pe următoarele chestiuni esențiale evidențiate în apel și în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

În acest sens, instanța de apel la adoptarea hotărârii de achitare a inculpatului Cebotaru Dumitru de sub învinuirea prevăzută de art. 175 Cod penal nu a ținut cont de declarațiile reprezentantului părții vătămate minore - Cebotaru Doina (f.d. 4 verso, Vol. II) care a declarat că inculpatul deseori o atingea pe fiica sa XXXXX, declarațiile martorilor XXXXX (f.d. 15-17, Vol. II) care a declarat că inculpatul își bătea joc de XXXXX, declarațiile martorului Cozma Liliana date în cadrul urmăririi penale (f.d. 74-Vol.I) care a declarat că cu câteva zile până la viol, a văzut cum inculpatul a atins sânii părții vătămate XXXXX la ce mama fetei Cebotaru Doina și ea i-au făcut observație și i-a spus să înceteze.

Este de menționat faptul că ca modalități faptice ale acțiunilor perverse pot să apară: dezgolirea organelor genitale ale făptuitorului în prezența victimei; dezgolirea organelor genitale ale victimei, însoțită de contemplarea, pipăirea, sărutarea acestora; săvârșirea raportului sexual, a actului de homosexualism, lesbianism sau a altor acțiuni cu caracter sexual, săvârșite special între făptuitori (sau de către un singur făptuitor – în cazul masturbării sale), astfel ca victima să poată urmări aceasta, etc.

Astfel instanța de apel urma în ședința de judecată să constate dacă inculpatul prin comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal nu a comis și infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal care este conexă, or lipsa consimțământului victimei și constrângerea acesteia de a întreține raportul sexual cad sub incidența art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar acțiunile până și după raportul sexual (acțiunile adiacente) puteau fi calificate în baza art. 175 Cod penal, lipsind în acest sens o motivare clară a instanței de apel.

În acest sens, se notează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată

demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, **să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.**

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că CtEDO în cauza C.A.S. și C.S. împotriva României din 20.03.2012, a recunoscut în mod clar că statele au o obligație pozitivă în temeiul art. 3 și 8 din Convenție să asigure o anchetă penală efectivă a cazurilor de violență împotriva copiilor și a considerat în pct. 81, că „**având în vedere importanța acordată reacției victimei, autoritățile nu au fost conștiente de vulnerabilitatea deosebită a tinerilor și de factorii psihologici speciali implicați în cazurile privind abuzul sexual comis cu violență asupra minorilor, particularități care ar fi putut explica ezitățile victimei în reclamarea abuzului și în descrierea faptelor**”.

Totodată, Colegiul penal lărgit ținând cont de circumstanțele speciale ale cauzei – învinuirea de săvârșire a infracțiunilor cu caracter sexual asupra unei minore care la ziua comiterii infracțiunii nu a împlinit vârsta de 14 ani, instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de principiile stipulate în Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale de la Lanzarote, din 25 octombrie 2007, ratificată de către Republica Moldova prin Legea nr. 263 din 19.12.2011, în art. 30, care prevede că toate cercetările și procedurile penale se desfășoară în interesul superior al copilului și cu respectarea drepturilor acestuia.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare a inculpatului Cebotaru Dumitru de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de 175 Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată în partea achitării inculpatului Cebotaru Dumitru de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanța de apel în alt complet de judecată.

8. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel a procurorului și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat de procuror, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele

importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Cîlcic Victor împreună cu inculpatul Cebotaru Dumitru.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 aprilie 2019, în partea achitării de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de Curtea de Apel Cahul în alt complet de judecată.

În rest se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia nu este supusă căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor